

ข่าวสารประกันภัยวินาศภัย

บริษัท เทเวศประกันภัย จำกัด (มหาชน)

บริษัทกลาง...อะไรที่แตกต่าง

**ศุภดา รัตนทวีโสภณ : สำนักนายทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
หนังสือ 20 ปี กรรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์**

ระยะเวลาที่ผ่านมา ท่านคงได้รู้จัก บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด กันมาบ้างไม่มากก็น้อย จากการประชาสัมพันธ์การเปิดตัวบริษัท การเปิดสาขาบริษัทในภูมิภาค ข่าวการดำเนินการของบริษัทกันมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งโดยการสัมภาษณ์กรรมการผู้จัดการ และกรรมการบริษัทบางท่าน ผ่านทางวิทยุ และหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่ก็คงรู้จักว่า บริษัทนี้เป็นบริษัทประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยรถ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 หรือการประกันภัยรถตามที่กฎหมายบังคับ และหากเกิดอุบัติเหตุจากรถ ก็สามารถไปเรียกร้องเอาค่ากับบริษัทกลางฯ ได้

ณ วันนี้ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ก็สามารถจัดให้มีสถานที่ เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้ครบทุกจังหวัดแล้ว เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2541 โดยการเปิดตัวอย่างเป็นทางการของบริษัทกลางฯ ทั้งการเปิดสำนักงานใหญ่ ที่ตั้งอยู่ชั้น 3 อาคารชานาญเพ็ญชาติ ถนนพระราม 9 กรุงเทพฯ และการเปิดสำนักงานสาขาบริษัทในจังหวัดต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพฑูริย์ แก้วทอง) และท่านอธิบดีกรมการประกันภัย (นายบรรพต หงษ์ทอง) ได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีการเปิดสำนักงาน อาจเป็นเหตุให้สงสัยได้ว่า บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถฯ มีความสำคัญเพียงใด ผู้ใหญ่ระดับรัฐมนตรี รวมถึงท่านอธิบดีกรมการประกันภัย จึงให้ความสำคัญกับบริษัทนี้มากมานัก

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นบริษัทจำกัด จดทะเบียนเป็นบริษัท เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2541 ถือเป็นบริษัทประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 เช่นเดียวกับบริษัทประกันวินาศภัยอื่น ๆ ทั้งโดยเงื่อนไขการจัดตั้งบริษัท และวัตถุประสงค์ ดังนั้น เพื่อให้ทราบหรือรู้จักบริษัทนี้ยิ่งขึ้น ก็จะขอกล่าวย้อนไปถึงเหตุผล และความจำเป็นที่ต้องจัดตั้งบริษัทนี้ เป็นประการแรก ทั้งนี้ เพื่อที่ท่านผู้อ่านจะได้ทราบว่า การดำเนินการของบริษัทเป็นไปตามเจตนารมณ์ หรือจุดมุ่งหมายของการจัดตั้งบริษัทนี้หรือไม่

เหตุผลและความจำเป็น

นับแต่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีผลใช้บังคับเป็นต้นมา เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2536 เป็นเวลากว่า 5 ปีแล้ว กฎหมายฉบับนี้ได้ช่วยให้ชีวิตคนที่ต้องประสบภัยจากอุบัติเหตุ ที่เกิดจากรถเป็นจำนวนมากมิใช่น้อย ได้ช่วยแบ่งเบาภาระให้แก่คนที่อยู่ข้างหลัง เมื่อหัวหน้าครอบครัวต้องเสียชีวิต หรือทุพพลภาพไปก็มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งนับได้ว่าเป็นสวัสดิสังเคราะห์ที่รัฐมอบให้ประชาชน ที่ประสบผลสำเร็จดียิ่ง แม้ว่าในระยะแรกของการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้จะประสบปัญหาหลาย ๆ ประการ รวมทั้งการถูกต่อต้านจากบุคคล

หลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของรถ/ผู้เช่ารถ ที่ต้องถูกบังคับให้ทำประกันภัยรถ บริษัทที่รับประกันภัยรถเองก็เถียงว่า เบี้ยประกันภัยต่ำ แต่ความคุ้มครองสูง อีกทั้งเงื่อนไขในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ก็ให้จ่ายไปก่อนภายในกำหนดเวลา 7 วัน โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด (เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที) ประกอบกับความไม่พร้อมของบริษัทประกันภัย ทั้งสถานที่ บุคลากร เครื่องไม้เครื่องมือ ฯลฯ แต่วันนี้คงไม่มีใครปฏิเสธประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้ว่ามากมายเพียงใด แม้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว จะใช้มากกว่า 5 ปี และประชาชนก็ยอมรับถึงประโยชน์ของการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้แล้วก็ตาม แต่ปัญหาหรือข้อขัดข้องก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่ โดยสามารถแยกเป็นปัญหาใหญ่ ๆ ได้ 2 ประการคือ

1. การทำประกันภัย เมื่อกฎหมายบังคับให้รถทุกคนต้องมีประกันภัย โดยทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัย ในขณะที่บริษัทประกันภัยมีได้มีสาขา เพื่อให้บริการได้ในทุกพื้นที่ อีกทั้งยังเกิดปัญหาการหลีกเลี่ยงการรับประกันภัย ของบริษัทประกันภัยในรถบางประเภท โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ที่ประชาชนในชนบทใช้เป็นส่วนใหญ่ และโดยสภาพเป็นรถที่มีความเสี่ยงภัยสูง แต่เบี้ยประกันภัยต่ำ ทำให้เกิดปัญหารถไม่มีประกันภัยเป็นจำนวนมาก กรมการประกันภัยได้แก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าว โดยการยินยอมให้หน่วยงานอื่น ๆ เช่น ธนาคาร ที่ทำการไปรษณีย์ ฯลฯ สามารถรับประกันภัยรถแทนบริษัทประกันภัยได้ หรือการให้บริษัทประกันภัยจัดหน่วยเคลื่อนที่เข้าไปให้บริการรับประกันภัยรถในบางท้องที่ ที่ประชาชนไม่สะดวกในการทำประกันภัยรถ ก็สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้ในระดับหนึ่ง
2. การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เป็นปัญหาที่ค่อนข้างจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนอย่างมาก เพราะรถที่ทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยไหน ก็ต้องเรียกร้องเอาที่บริษัทประกันภัยนั้น เมื่อท้องที่นั้น ๆ ไม่มีสาขาบริษัทที่รับประกันภัยรถคันที่เกิดเหตุ ผู้ประสบภัยก็ต้องเดินทางไปติดต่อบริษัทประกันภัยที่อยู่ห่างออกไป ทำให้ต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จนบางครั้งอาจไม่คุ้มกับจำนวนเงินค่าเสียหายที่ได้รับ และยังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องให้ผู้ประสบภัย ได้รับการช่วยเหลืออย่างทันท่วงที

จากปัญหาทั้ง 2 ประการข้างต้น เป็นปัญหาที่เกิดจากการที่บริษัทประกันภัยไม่มีสาขา เพื่อให้บริการในต่างจังหวัด ประมาณ 50% ของบริษัทที่ประกอบธุรกิจการรับประกันภัยรถทั้งหมด ที่ไม่มีสาขาในต่างจังหวัด หากจะแก้ปัญหานี้โดยให้ทุกบริษัทจัดให้มีสาขาบริษัทประกันภัยทุกจังหวัด ก็จะเป็นการสร้างภาระให้แก่บริษัทอย่างมาก เนื่องจากบริษัทประกันภัยแต่ละบริษัทมีขนาดที่แตกต่างกัน ประเภทของการรับประกันภัยก็มากน้อยต่างกันไป บางบริษัทมีนโยบายรับประกันภัยรถเป็นหลัก บางบริษัทก็รับประกันอัคคีภัยเป็นหลัก ดังนั้น เพื่อขจัดปัญหาความไม่สะดวกในการทำประกันภัย และการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน แนวความคิดจัดตั้งบริษัทขึ้นใหม่จึงเกิดขึ้น โดยเฉพาะการแก้ปัญหาค่าสินไหมทดแทน บริษัทใหม่นี้ จะเป็นบริษัทที่สามารถให้บริการผู้ประสบภัยได้ ไม่ว่าจะผู้ประสบภัยนั้นจะเป็นผู้ประสบภัยที่เกิดจากรถที่ทำประกันภัย กับบริษัทใดก็ตาม

จึงได้มีการแก้ไข เพิ่มเติม กฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ออกเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2540 กำหนดไว้ในมาตรา 10 ทวิ ให้จัดตั้ง “บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด” ขึ้น จุดนี้เป็นความแตกต่างประการแรก ที่บริษัทกลางฯ แตกต่างจากบริษัทประกันภัยทั่ว ๆ ไป คือ การเกิดขึ้นของบริษัท นอกจากนี้กฎหมายยังกำหนดเงื่อนไขการจัดตั้ง และวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะเจาะจงว่าเป็นอย่างไร ทั้งยังกำหนดชื่อบริษัท กำหนดวัตถุประสงค์ ใครจะเป็นผู้ถือหุ้นได้บ้าง จำนวนทุนจดทะเบียน ฯลฯ

เงื่อนไขการจัดตั้งบริษัทและวัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์ ตามมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดวัตถุประสงค์การจัดตั้ง บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ไว้ดังนี้
 - ◆ ให้บริการเกี่ยวกับการรับคำร้องขอ และการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติฯ และดำเนินกิจการตามที่บริษัท หรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจะได้มอบหมาย
 - ◆ ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย เฉพาะการประกันภัยรถตามพระราชบัญญัติฯ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ
 - ◆ ดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ
2. เงื่อนไขการจัดตั้ง
 - ◆ ผู้ถือหุ้น : บริษัทประกันวินาศภัยที่ประกอบธุรกิจการประกันภัยรถทุกบริษัท โดยแต่ละบริษัทถือหุ้นเฉลี่ยตามสัดส่วนของส่วนแบ่งตลาด
 - ◆ ทุนจดทะเบียน : กำหนดไว้ 100 ล้านบาท แบ่งเป็น 10 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นละ 10 บาท
 - ◆ บริษัทกลางฯ ต้องจัดให้มีสาขาบริษัท ให้ครบทุกจังหวัดภายใน 1 ปี

สำหรับวัตถุประสงค์ของบริษัทกลางฯ ขอเรียนว่า ขณะนี้การดำเนินการของบริษัทกลางฯ จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อแรกก่อน ในส่วนของการรับประกันภัยรถนั้น จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการฯ ก็ดังที่เป็นข่าวอยู่ว่าการรับประกันภัยในอนาคตอันใกล้นี้ของบริษัทกลางฯ จะได้เป็นการรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ก่อน ดังจะได้เรียนให้ทราบในอันดับต่อไปว่า เหตุใดรถจักรยานยนต์จึงเป็นประเภทแรก ที่ถูกเลือกให้บริษัทกลางฯ สามารถรับประกันภัยได้

การบริการด้านสินไหมทดแทน

ปัญหาการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน เป็นปัญหาที่ค่อนข้างใหญ่ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ประสบภัยในต่างจังหวัด ที่ไม่มีสาขาบริษัทที่รับประกันภัยรถคันที่ก่อเหตุ การกำหนดให้บริษัทกลางฯ สามารถรับคำร้อง และจ่ายค่าสินไหมทดแทน แทนบริษัทประกันภัยได้ ไม่ว่าจะรถคันที่ก่อเหตุจะรับประกันภัยไว้กับบริษัทใดก็ตาม ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุดมากที่สุด

การให้บริการด้านสินไหมทดแทนของบริษัทกลางฯ จึงเป็นตัวชี้ได้ว่า บริษัทจะประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว แต่เนื่องจากการดำเนินการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น และส่วนเกิดค่าเสียหายเบื้องต้นของบริษัทกลางฯ เป็นการดำเนินการแทนบริษัทประกันภัยอื่น จึงจำเป็นที่บริษัทกลางฯ จะต้องใช้ความระมัดระวัง และความละเอียดรอบคอบยิ่งกว่า เพราะหากบริษัทกลางฯ ดำเนินการผิดพลาด ผลกระทบที่เกิดขึ้น ไม่เพียงแต่จะเกิดแก่ตัวบริษัทกลางฯ เองเท่านั้น แต่ยังมีผลถึงบริษัทประกันภัยทุกบริษัท ที่เป็นผู้ถือหุ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นี่ก็เป็นจุดแตกต่างประการที่สอง โดยสรุปก็คือ ไม่ว่าจะท่านจะรับประกันภัยรถไว้กับบริษัทใดก็ตาม เมื่อรถนั้นไปเกิดอุบัติเหตุ และมีผู้บาดเจ็บ หากไม่มีสาขาบริษัทประกันภัยที่รับประกันภัยรถคันนั้น ท่านก็สามารถใช้บริการ ใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายตามกรมธรรม์ พ.ร.บ. ได้จากบริษัทกลางฯ

แต่เนื่องจากบริษัทนี้ถูกกำหนดให้จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 ดังนั้น การบริการด้านสินไหมของบริษัทกลางฯ จึงเป็นการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น และค่าสินไหมทดแทนเฉพาะตามพระราชบัญญัติฯ นั่นคือ เป็นการจ่ายตามความคุ้มครอง สำหรับกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบ

ภัยจากรถเท่านั้น หากเป็นกรณีที่มีการประกันภัยรถภาคสมัครใจอยู่ด้วย เช่น เป็นกรณีประกันภัยประเภท 1 หรือกรณีประกันภัยประเภท 3 ที่ได้ซื้อความคุ้มครองในส่วนของความบาดเจ็บ หรือมรณะของบุคคลภายนอกไว้ด้วย คือ ซื้อความคุ้มครองเกินกว่าที่ พ.ร.บ. คุ้มครอง เช่นนี้ ผู้ประสบภัยอาจขอรับเฉพาะความคุ้มครองตามกรณี คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจากบริษัทกลางฯ ไปก่อน อาจเป็น 50,000 บาท หรือ 80,000 บาท แล้วแต่กรณี หากความเสียหายเกินกว่าความคุ้มครองตามกรณี พ.ร.บ. ก็สามารถไปเรียกร้องในส่วนเกิน พ.ร.บ. กับบริษัทที่รับประกันภัยรถนั้น หรือจะไปเรียกร้องเอาที่เดียวกับบริษัทที่รับประกันภัยรถนั้นก็ได้ อันนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ประสบภัยเอง

สำหรับหลักเกณฑ์การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ตามกรณีคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จากบริษัทกลางฯ นั้น ขั้นตอน และเอกสารต่าง ๆ ก็มีได้แตกต่างไปจากบริษัทประกันภัยอื่น หากจะแตกต่างก็ที่การบริการเท่านั้น เพราะจากการที่ผู้เขียนเองได้มีส่วนรับรู้แต่แรก นับแต่การจัดตั้งบริษัท และนโยบายการดำเนินการของบริษัทกลางฯ บริษัทนี้มุ่งหวังด้านการให้บริการเป็นสำคัญ นั่นคือ ไม่ว่าจะอย่างไร หากมีผู้เข้าไปใช้บริการกับบริษัทกลางแล้ว จะไม่ได้รับการปฏิเสธ หรือหลีกเลี่ยงจากพนักงานบริษัท ไม่ว่าจะท่าจะมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งหากบริษัทสามารถทำได้ ก็คงจะทำให้ภาพพจน์ของธุรกิจประกันภัยรถในปัจจุบัน ดูดีขึ้นอย่างแน่นอน

แนวทางการชดเชยค่าสินไหมทดแทนของบริษัทกลางฯ มีดังนี้

1. ตรวจสอบข้อมูลการประกันภัยรถกับบริษัทประกันภัย เพื่อจะได้ทราบว่า รถนั้นมีกรการทำประกันภัยจริง
2. ประสานงานกับบริษัทประกันภัย เพราะหากมีสาขาบริษัทประกันภัยที่ใกล้เคียงกับผู้ประสบภัยไม่ทราบ เพื่อให้ผู้ประสบภัยไปติดต่อกับบริษัทประกันภัย ซึ่งขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ประสบภัย
3. รวบรวมเอกสารหลักฐานการขอรับค่าเสียหายตามที่กฎหมายกำหนด
4. ชดเชยค่าเสียหายให้เฉพาะผู้มีสิทธิตามกฎหมายเท่านั้น
5. จ่ายเป็นค่าเสียหายเบื้องต้น หรือค่าสินไหมทดแทน
6. หากมีการทุจริต บริษัทจะดำเนินคดีจนถึงที่สุด

หลักฐานประกอบการเรียกร้องการขอรับค่าสินไหมทดแทน มีดังนี้

ความเสียหายต่อร่างกาย (กรณีบาดเจ็บ)

- ใบรับรองแพทย์
- ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือใบแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
- สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวต่างดาว หรือสำเนานั่งเรือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้น เป็นผู้ประสบภัยแล้วแต่กรณี

ความเสียหายต่อชีวิต

- สำเนาใบมรณะบัตร
- สำเนาบันทึกระจำวัน ในคดีของพนักงานสอบสวน หรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่า ผู้นั้นถึงแก่ความตาย เพราะการประสบภัยจากรถ
- รวมเอกสารทั้งหมดตามข้อ 1 ด้วย

จำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นที่บริษัทกลางฯ สามารถจ่ายได้ โดยไม่ต้องรอพิสูจน์ความผิด และต้องจ่ายภายใน 7 วัน บริษัทจะจ่ายดังนี้

1. จำนวนเงินเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท กรณีผู้ประสบภัยบาดเจ็บ
2. จำนวน 15,000 บาท กรณีผู้ประสบภัยเสียชีวิต
3. จำนวนตามข้อ 1 และ 2 รวมกัน หากผู้ประสบภัยต้องเสียชีวิต หลังจากมีการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล

การรับประกันภัยรถ

สำหรับการรับประกันภัยรถของ บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด เป็นการรับประกันภัยได้เฉพาะ การประกันภัยรถภาคบังคับเท่านั้น หรือที่เรียกว่าประกันภัยตาม พ.ร.บ. เพราะบริษัทกลางฯ ถูกกำหนดให้จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2540 ซึ่งในวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ก็ได้กำหนดแน่นอนแล้วว่า บริษัทสามารถรับประกันภัยรถได้แต่เฉพาะการประกันภัยตามพระราชบัญญัติเท่านั้น และต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี การกำหนดให้บริษัทกลางฯ รับประกันภัยเฉพาะรถจักรยานยนต์ อันนี้ก็สืบเนื่องมาจากปัญหาการรับประกันภัยที่มีมาแต่แรก นับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นมา คือ ปัญหาการจ่ายเบี้ยประกันภัยรถตาม พ.ร.บ. โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ที่มีสภาพของการเสี่ยงภัยสูง แต่มีเบี้ยประกันภัยต่ำ โดยเฉลี่ยประมาณคันละ 200 บาท เท่านั้น ลักษณะการจ่ายเบี้ย เช่น กรมธรรม์รถจักรยานยนต์หมด การเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยในอัตราที่สูงกว่า ที่นายทะเบียนกำหนด หรือการเรียกหลักฐานเพิ่มเติม จนเจ้าของรถเกิดความไม่สะดวก เป็นต้น ทำให้จำนวนรถจักรยานยนต์ที่ทำประกันภัยมีน้อย ปัจจุบันจำนวนรถจักรยานยนต์ ที่จดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก มีสูงถึง 12 ล้านคัน แต่มีรถที่ทำประกันภัยเพียงประมาณ 6 ล้านคัน สำหรับการให้บริษัทกลางฯ เข้ามารับประกันภัยรถจักรยานยนต์ นอกจากจะแก้ปัญหาค่าเบี้ยประกันภัยที่แพงเกินไปของบริษัทประกันภัยแล้ว ยังเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของรถอีกด้วย เพราะบริษัทกลางฯ มีสาขาให้บริการครบทุกจังหวัดแล้ว ซึ่งคาดว่าเมื่อบริษัทกลางฯ รับประกันภัยรถจักรยานยนต์ได้เมื่อใด ปัญหาการเรียกเบี้ยประกันภัยที่ไม่ทำประกันภัยจะลดน้อยลงได้ ในส่วนของการรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ ของบริษัทประกันภัยอื่น ๆ นั้น ก็ยังคงรับประกันภัยได้ต่อไป บริษัทกลางฯ ถือเป็นทางเลือกหนึ่งให้กับประชาชนผู้เป็นเจ้าของรถ หรือผู้ใช้รถเท่านั้น

สรุปการรับประกันภัยรถของบริษัทกลางฯ

- รับประกันภัยเฉพาะรถจักรยานยนต์
- เป็นการรับประกันภัยรถภาคบังคับหรือตาม พ.ร.บ. เท่านั้น
- การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตาม พ.ร.บ. สำหรับรถจักรยานยนต์ ที่ทำกับบริษัทกลางฯ ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้กับบริษัทกลางฯ เท่านั้น ในขณะที่รถจักรยานยนต์ที่ทำกับบริษัทประกันภัยอื่น ๆ ผู้ประสบภัยสามารถเรียกร้องได้กับบริษัท ที่รับประกันภัยรถจักรยานยนต์นั้น ๆ หรือจะเลือกเรียกร้องกับบริษัทกลางฯ ก็ได้

บทสรุป

บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จะเป็นบริษัทในฝันหรือไม่นั้น เวลาคงเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ในระยะเวลาอันใกล้นี้ เพราะเมื่อใดที่บริษัทกลางฯ สามารถรับประกันภัยรถจักรยานยนต์ได้ บริษัทนี้ก็จะ

เป็นบริษัทประกันภัยบริษัทหนึ่ง ที่ต้องทำหน้าที่ไม่แตกต่างจากบริษัทประกันภัยอื่นเท่าใดนัก แต่ขอให้เราท่านได้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์เริ่มแรกของการก่อตั้งบริษัทนี้ เพราะไม่เพียงแต่ต้องการแก้ปัญหาการรับประกันภัยและการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตาม พ.ร.บ. เท่านั้น แต่เป็นความพยายามของรัฐ ในอันที่จะให้บริษัทกลางฯ เป็นผู้นำในด้านการให้บริการแก่ประชาชน และผู้ประสบภัย เพราะธุรกิจการประกันภัยก็คือ ธุรกิจการให้บริการนั่นเอง โดยเฉพาะการประกันภัยรถที่เป็นสิ่งที่กระทบ หรือใกล้ตัวประชาชนมากที่สุด เพราะหากบริการนี้สามารถสร้างความประทับใจให้แก่ประชาชน หรือผู้ประสบภัยแล้ว ย่อมส่งผลถึงภาพพจน์ของธุรกิจประกันภัยในบ้านเรา และย่อมส่งผลไปถึงความก้าวหน้าของธุรกิจประกันภัยในยุคที่ต้องเตรียมตัวแข่งขัน เมื่อมีการเปิดเสรีประกันภัย

รัฐประสบผลสำเร็จมาแล้วในการผลักดันให้มีการบังคับใช้ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ก็จะเป็นบทพิสูจน์อีกบทหนึ่ง ของความพยายามที่จะทำให้อุตสาหกรรมของ พ.ร.บ. ดังกล่าว บรรลุผลสำเร็จได้ถึง 100%

